

37. Àwọn èniyàn kan tí wọn kò jẹ kí títà àti rírà dí wọn lówò níbi irántíi Allaahu àti nípaà irun kíkí àti látí yọ sàkà; wọn n bẹ̀rù ojò kan ti àwọn okàn yòò máa yí sòtùn-sòsì nínú un rẹ̀ àti àwọn ojú.

38. Kí Allaahu lè san wọn lèsan tí o dára nípaà isẹ̀ tí wọn ẹ̀ àti kí Ó lè ẹ̀ àlẹ̀kún fún wọn nínú un oláa Rẹ̀. Allaahu sì máa n pèsè iṣẹ-ìmu fún ẹ̀ni tí Ó bá fẹ̀ láì ní isirò.

39. Àti àwọn tí wọn sàìgba (Allaahu) gbó, àwọn isẹ́e wọn dàbí anpena tí ó wà ní ààyè kan tí ó tẹ́jú, tí ẹ̀ni tí òngbẹ̀ n gbẹ̀ rò pé omi ló wà níbẹ̀ títí igbà tí ó dé ibẹ̀, ó wá rí i pé kò jẹ̀ nnkan kan, ó sì bá Allaahu níbẹ̀, Ó sì san ẹ̀san isẹ́e rẹ̀ fún un ní pípé. Àti pé Allaahu yára nínú un isirò sise.

40. Tàbí ó dàbí àwọn òkùnkùn nínú un ibúdò tí ó jìn, tí igbì sì bò ó látí òkèè rẹ̀, igbì tí ẹ̀sújò wà lókèè rẹ̀. Awọn òkùnkùn tí apákan wọn wà lórí apákan. Nígbà tí ó yọ ọ̀wọ̀ rẹ̀ jáde, ó fẹ̀rẹ̀ má lè rí i. Bẹ̀ẹ̀ sì ni ẹ̀ni kẹ̀ni tí Allaahu kò bá fún ní imólẹ̀, ẹ̀ni náà kò ní imólẹ̀ rárá.

41. Iwọ̀ kò rí i pé dájúdájú Allaahu ni gbogbo ẹ̀ni tí ó wà ni àwọn sánmò àti ilẹ̀ n ẹ̀ afòmọ̀o Rẹ̀, àti àwọn ẹ̀yẹ̀ tí wọn tò lówòowò. Ẹ̀ni kòòkan wọn ni ó mọ̀ ọ̀nà ijòsìn-in Rẹ̀ àti sise afòmọ̀o Rẹ̀. Allaahu ni Ó sì mọ̀ nnkan tí wọn n ẹ̀ níṣẹ̀.

42. Ti Allaahu sì ni ijọba àwọn sánmò àti ilẹ̀, ọ̀dọ̀o Allaahu sì ni ifàbòsì gbogbo nnkan.

43. Iwọ̀ kò rí i pé Allaahu n mú kí àwọn ẹ̀sújò máa sún kiri, lẹ̀yìn náà, yòò sì dà wọn pọ̀ mọ̀ araa wọn, lẹ̀yìn náà yòò gbé wọn sí orí araa wọn, nígbà náà iwọ̀ yòò rí ojò tí yòò máa jáde látí inú un rẹ̀. Awọn nnkan tí ó dàbí òkè yòò máa sòkalẹ̀ látí sánmò, yìnyìn sì wà nínú un rẹ̀. Ó sì n jẹ̀ kí ó kọ̀lu ẹ̀ni tí Ó bá fẹ̀, Ó sì n yẹ̀ ẹ̀ kùrò lórí ẹ̀ni tí Ó bá fẹ̀, imólẹ̀ imànamánáa rẹ̀ fẹ̀rẹ̀ le fọ̀ àwọn (èniyàn) lójú.

رِجَالٌ لَا تُلْهِيمُ تَحَرُّهُ وَلَا بَيْعٌ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَإِقَامِ
الصَّلَاةِ وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ يَخَافُونَ يَوْمًا تَتَقَلَّبُ فِيهِ
الْقُلُوبُ وَالْأَبْصَارُ ﴿٢٧﴾ لِيَجْزِيَ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا
عَمِلُوا وَيَزِيدَهُمْ مِنْ فَضْلِهِ ۗ وَاللَّهُ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ
بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٢٨﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَعْمَلُهُمْ
كَسْرَابٍ بِقِيَعَةٍ يَحْسَبُهُ الظَّمْثَانُ مَاءً حَتَّىٰ إِذَا
جَاءَهُ لَمْ يَجِدْهُ شَيْئًا وَوَجَدَ اللَّهَ عِنْدَهُ فَوَفَّاهُ
حِسَابَهُ ۗ وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٢٩﴾ أَوْ كَظُلُمَاتٍ
فِي نَحْرٍ لُجِّيٍّ يَعْشَوهُ مَوْجٌ مِنْ فَوْقِهِ مَوْجٌ مِنْ
فَوْقِهِ سَحَابٌ ۚ ظُلُمَاتٌ بَعْضُهَا فَوْقَ بَعْضٍ إِذَا
أَخْرَجَ يَدُهُ لَمْ يَكِدْ يَرِهَا ۗ وَمَنْ لَمْ يَجْعَلِ اللَّهُ لَهُ
نُورًا فَمَا لَهُ مِنْ نُورٍ ﴿٣٠﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُسَبِّحُ
لَهُ مِنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالطَّيْرِ صَفَفَاتٍ
كُلٌّ قَدْ عَلِمَ صَلَاتَهُ وَتَسْبِيحَهُ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا
يَفْعَلُونَ ﴿٣١﴾ وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ ﴿٣٢﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُزْجِي سَحَابًا
ثُمَّ يُؤَلِّفُ بَيْنَهُ ثُمَّ يَجْعَلُهُ رُكَامًا فَتَرَى الْوَدْقَ
يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ وَيُنَزِّلُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ جِبَالٍ
فِيهَا مِنْ بَرَدٍ فَيَصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَصْرِفُهُ عَنْ
مَنْ يَشَاءُ ۗ يَكَادُ سَنَا بَرْقِهِ يَذْهَبُ بِالْأَبْصَارِ ﴿٣٣﴾